

DR.SC.-10 IZVJEŠTAJ O OCJENJIVANJU DOKTORSKOG RADA¹		
OPĆI PODACI I KONTAKT DOKTORANDA/DOKTORANDICE:		
Titula, ime i prezime doktoranda/doktorandice:	Ivica Luketić, diplomirani socijalni radnik	
Nositelj studija:	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet	
Naziv studija:	Poslijediplomski sveučilišni doktorski studij Pravne znanosti smjer Kaznenopravne znanosti	
Matični broj doktoranda/doktorandice:	104DKP2010	
Naslov doktorskog rada:	<i>Jezik pisanja rada</i>	hrvatski
	<i>Hrvatski:</i>	Kratkotrajne kazne zatvora u suvremenom hrvatskom kaznenom pravu
	<i>Engleski:</i>	Short-term prison sentence in contemporary Croatian criminal law
Područje/polje/grana (ako se doktorski studij izvodi u grani):	Društvene znanosti / Pravo / Kazneno pravo, kazneno procesno pravo, kriminologija i viktimologija	
MENTOR(I)		
	Titula, ime i prezime:	Ustanova, država:
Prvi mentor:	prof. dr. sc. Davor Derenčinović	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet, RH
Drugi mentor:	prof. dr. sc. Anna-Maria Getoš Kalac	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet, RH
Izabrano povjerenstvo za ocjenu doktorskog rada	Titula, ime i prezime:	Ustanova, država:
	1. izv. prof. dr. sc. Marta Dragičević Prtenjača	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet, RH
	2. prof. dr. sc. Elizabeta Ivičević Karas	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet, RH
	3. prof. dr. sc. Velinka Grozdanić	Sveučilište u Rijeci Pravni fakultet, RH
	4.	
5.		
OCJENA DOKTORSKOG RADA (ocjena mora sadržavati izvorni znanstveni doprinos i novo otkriće)		

¹ Molimo Vas da ispunjeni obrazac DR.SC.-10 pošaljete u elektroničkom i tiskanom obliku, potpisano, u nadležnu referadu.

Doktorski rad sadrži životopise mentora, prof. dr. sc. Davora Derenčinovića i prof. dr. sc. Anna-Marie Getoš Kalac, sažetke na hrvatskom i engleskom jeziku sa ključnim riječima, sadržaj, popis grafikona, tablica i slika, šest poglavlja (zajedno s literaturom) te prilog. Ukupno je strukturiran na 201 stranicu uključujući popis literature i prilog, a sadrži 473 bilješke, 1 tablicu, 80 grafikona i 4 slike te jedan prilog (Podaci o missing data po varijablama).

Doktorska disertacija je podijeljena u šest poglavlja. Nakon prvog poglavlja (1.) 'Uvoda' u kojem se obrazlaže tema rada te razlozi za njezin odabir, navode ciljevi istraživanja i svrha rada, te postavljaju hipoteze i navodi metodologija, slijedi drugo poglavlje (2.) 'Međunarodni instrumenti zaštite prava zatvorenika'. Treće poglavlje (3.) 'Kratkotrajne kazne zatvora' odnosi se na relevantna teorijska i pragmatična dostignuća u suvremenom kaznenom pravu vezana za kratkotrajne kazne zatvora, te ono uz četvrto poglavlje (4.) 'Analiza i sinteza podataka' predstavlja centralni dio rada. U četvrtom poglavlju (4.) se analiziraju istraživačka pitanja i hipoteze, te se sintetiziraju podaci prikupljeni istraživanjem. U petom poglavlju (5.) 'Zaključku' pristupnik daje svoja konačna promišljanja o temi rada i provedenom istraživanju te iznosi prijedloge de lege ferenda koji bi mogli, prema njegovu mišljenju, doprinijeti poboljšanju pravosudnog sustava vezano za odabir, izricanje i izvršavanje kratkotrajnih kazni zatvora. U šestom poglavlju (6.) 'Literatura' je navedena korištena literatura u radu.

Rad započinje prvim poglavljem (1.) 'Uvodom' u kojem se navodi tema istraživanja. Uvod ima za cilj pružiti kontekst i pregled teme kratkotrajnih kazni zatvora u suvremenom hrvatskom kaznenom pravu. U tom prvom poglavlju istraživanja, definirana je svrha rada i postavljeni su ciljevi istraživanja. Svrha rada uključuje analizu primjene kratkotrajnih kazni zatvora u Hrvatskoj, evaluaciju njihove učinkovitosti ili istraživanje njihovog utjecaja na počinitelja te posredno društvo u cjelini. Ciljevi istraživanja su fokusirani na identifikaciju prednosti i nedostataka kratkotrajnih kazni zatvora, usporedbu s alternativnim sankcijama ili pružanje preporuka za poboljšanje pravnog okvira.

Istraživački ciljevi su: (a) ispitati razlikovne kriterije za izricanje kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na socijalno demografska i zdravstvena obilježja počinitelja; (b) ispitati razlikovne kriterije za izricanje kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na vrste kaznenog djela i recidivizam; (c) ispitati razlikovne kriterije za izricanje kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na elemente iz obrazloženja presuda (olakotne i otegotne okolnosti) te (d) analizirati penološka obilježja ispitanika kojima je izrečena kratkotrajna kazna zatvora i koji su u razdoblju ispitivanja izdržavali kaznu zatvora. S obzirom na postavljene ciljeve istraživanja postavljene su i hipoteze koje u pravilu odgovaraju postavljenim ciljevima, dok četvrti cilj (d), nema odgovarajuću hipotezu. Hipoteze su da: (H1) Postoje razlike pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na sociodemografska i zdravstvena obilježja počinitelja; (H2) Postoje razlike pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na vrstu kaznenog djela i recidivizam; (H3) Postoje razlike u obrazloženjima presuda (olakotne i otegotne okolnosti) pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro.

Metodologija istraživanja opisana je u trećem dijelu. Ovdje se navodi kako su prikupljeni podaci za analizu kratkotrajnih kazni zatvora u suvremenom hrvatskom kaznenom pravu. Metode istraživanja su uključivale normativno- deskriptivnu analizu (deskripcije), komparativnu metodu, te statističke metode kvalitativne i kvantitativne analize i sinteze, među kojima je korišten i hi-kvadrat test.

U drugom poglavlju (2) istraživanja analiziraju se 'Međunarodni instrumenti zaštite prava zatvorenika'. Detaljno se istražuju instrumenti Ujedinjenih naroda koji se odnose na zaštitu prava zatvorenika, kao i instrumenti Vijeća Europe i Europske unije. Ovo poglavlje pruža uvid u međunarodne standarde i smjernice koje reguliraju postupanje prema zatvorenicima te njihovu zaštitu. U tom smislu strukturirane su dvije osnovne skupine dokumenata koji se odnose na kratkotrajne kazne zatvora s obzirom na njihove

donositelje: međunarodne dokumente koje su donijeli Ujedinjeni narodi, te dokumenti koje je donijelo Vijeće Europe i Europska unija.

U trećem (3.) dijelu rada, pod naslovom "Kratkotrajne kazne zatvora", piše se o svrsi kažnjavanja i teorijama o svrsi kažnjavanja općenito te kako se te teorije odražavaju u primjeni kratkotrajnih zatvorskih kazni (3.1.). Zatim se prikazuje povijesni razvoj kazne zatvora (3.2.), a posebna pažnja posvećuje se utjecaju škole i pokreta *Defense sociale nouvelle* na razvoj kazne zatvora. Potom se analizira razvoj kazne zatvora u suvremenom dobu i posebno u Republici Hrvatskoj. Pojmovno određenje je izrazito važno, jer kratkotrajne kazne zatvora nisu jasno definirane. Pristupnik se odlučio da će se pojam kratkotrajnih kazni zatvora odnositi na izrečene kazne zatvora u trajanju do šest mjeseci, ali postoje drugačija pojmovna određenja u teoriji i praksi drugih država. Tako u idućem potpoglavlju (3.3.) pristupnik se bavi pojmovnim određenjem i usporednim prikazom kratkotrajnih zatvorskih kazni u pojedinim državama (Austriji, Češkoj, Makedoniji, Njemačkoj, Sjedinjenim Američkim Državama te Švicarskoj). Pristupnik se zatim posvećuje kratkotrajnim kaznama zatvora u pozitivnom hrvatskom kaznenom pravu (3.4.). Detaljno se analiziraju gotovo svi aspekti pri odabiru tih kazni, njihovu izricanju te izvršavanju kratkotrajnih kazni zatvora. Istražuju se izazovi i prednosti s kojima se susreću sudovi u primjeni tih kazni, s posebnim osvrtom na situaciju u Republici Hrvatskoj. Razmatraju se aspekti poput rehabilitacije zatvorenika, resocijalizacije i utjecaja kratkotrajnih kazni zatvora na društvo. Izvršavanje kratkotrajnih kazni zatvora u Republici Hrvatskoj je posebno zanimljivo te se pristupnik fokusira na praktičnu stranu izvršavanja ovih kazni. Istražuju i prikazuju se tijela koja su zadužena za izvršavanje kazni zatvora u Hrvatskoj, kao i posebnosti u postupku izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora. To može uključivati zatvore, kaznonice, ili druge institucije koje su zadužene za zatvaranje i nadzor osoba osuđenih na kratkotrajne kazne zatvora. Razmatraju se aspekti kao što su upućivanje osuđenika na izdržavanje kazne, prijam, smještaj, zdravstvena zaštita, odnos između osoblja zatvora i zatvorenika, individualni programi izvršavanja kazne, sigurnosne mjere i posebni programi tretmana. Posebno je zanimljiv postupak upućivanja osuđenika na izdržavanje kazne zatvora, uključujući pravne aspekte i postupke vezane uz odluku o izricanju kazne zatvora, zatim prijam osuđenika uključujući administrativne postupke, sigurnosne provjere i pravila koja se primjenjuju pri prijemu, smještaj zatvorenika tijekom izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora, uključujući različite vrste zatvorskih objekata i uvjete u kojima se osuđenici smještaju, zdravstvena zaštita koja je osigurana zatvorenicima na kratkotrajnim kaznama zatvora, uključujući medicinske usluge, rehabilitaciju i mentalno zdravlje. Svaki zatvorenik prolazi posebnu evaluaciju kako bi im se napravio tzv. pojedinačni program izvršavanja kazne zatvora koji je prilagođen potrebama svakog osuđenika, uključujući edukativne programe, radne aktivnosti i rehabilitaciju. Sud može pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora, osuđeniku izreći i određene sigurnosne mjere. Pristupnik analizira koje se sigurnosne mjere najčešće izriču osuđenima na kratkotrajne kazne zatvora kako se primjenjuju -tijekom ili nakon izvršavanja kratkotrajnih kazni te koji se posebni programi tretmana primjenjuju prema osuđeniku sa svrhom njegove rehabilitacije. Zatvoreniku se omogućava i završavanje određenog stupnja obrazovanja tijekom izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora. Međutim, s obzirom na kratkotrajnost tih kazni, pitanje je što zatvorenik može stvarno realizirati. U radu se analiziraju programi obrazovanja i pristup obrazovnim resursima unutar zatvorskog sustava. Zatvorenicima je omogućen i rad pa se u radu razmatra uloga rada u izvršavanju kratkotrajnih kazni zatvora i analiziraju se programi rada unutar zatvora, mogućnosti zapošljavanja zatvorenika i njihov utjecaj na resocijalizaciju. Zatvorenici imaju pravo i omogućeno im je i slobodno vrijeme, pa se u radu analizira način korištenja slobodnog vremena zatvorenika tijekom izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora, uključujući pristup rekreaciji, sportskim aktivnostima i kulturnim programima. Ujedno se istražuje i mogućnost kontakata zatvorenika s vanjskim svijetom tijekom izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora, uključujući posjete obitelji, komunikaciju s prijateljima i pristup pravnim uslugama, kao i pogodnosti zatvorenika koje su im dostupne tijekom izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora, poput prava na prehranu, higijenu, osobnu imovinu i druge potreštine, ali se prikazuje i primjena stegovnih mjera u slučaju kršenja pravila unutar zatvora tijekom izvršavanja kratkotrajnih kazni zatvora. U radu se bavi i poslijepenalnim prihvatom zatvorenika u društvo nakon izdržane kazne, kao i uvjetnim otpustom te njegovu zastupljenošću kod kratkotrajnih zatvorskih kazni. Iznose se i statistički pokazatelji i obilježja zatvorske

populacije u Republici Hrvatskoj, ali i drugim europskim državama, te se uspoređuju podaci o stopi pokazatelja i karakteristikama zatvorske populacije u pojedinim europskim državama. Razmatra se i nadzor nad izvršavanjem kazne zatvora u Republici Hrvatskoj, putem institucija, kao i pravna zaštita i uloga neovisnih tijela koja osiguravaju poštivanje prava zatvorenika. Utjecaj pandemije COVID-19 je na ostavilo traga u društvu, što se reflektiralo i na zatvorski sustav i populaciju. Slijedom toga u radu se referira i na tu pojavu te njezin utjecaj na zatvorski sustav, posebno na zatvorenike na izvršavanju kratkotrajnih kazni zatvora u Republici Hrvatskoj, pa se u disertaciji analiziraju mjere koje su bile poduzete u cilju zaštite zdravlja zatvorenika, osoblja i sprečavanja širenja virusa unutar zatvora. U idućem potpoglavlju (3.5.) se prikazuju tzv. modifikacije kazne zatvora ili alternativne sankcije, a posebna se pozornost posvećuje uvjetnoj osudi i radu za opće dobro koje se mogu primijeniti pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora.

Četvrto poglavlje (4.) 'Analiza i sinteza podataka' odnosi se na analizu podataka dobivenih istraživanjem, vezano za navedene ciljeve istraživanja i hipoteze istraživanja. Istraživanje među ostalim obuhvaća i usporedbu učestalosti izricanja kratkotrajnih zatvorskih kazni u odnosu na alternativne sankcije te varijable koje su odlučne za odabir i izbor sankcije. Opisana je metodologija koja je korištena u provedbi istraživanja, uključujući opis uzorka, instrumenta koji je korišten za prikupljanje podataka, način prikupljanja podataka i metode obrade podataka. Prije prikaza i iznošenja podataka do kojih se došlo provođenjem vlastitog istraživanja, navedena su istraživanja koja su ranije provedena, a koja su jednim svojim dijelom vezana za temu rada. U tom dijelu rada ponovno su navedena četiri temeljna cilja istraživanja te hipoteze: (H1) Postoje razlike pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na sociodemografska i zdravstvena obilježja počinitelja; (H2) Postoje razlike pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro s obzirom na vrstu kaznenog djela i recidivizam; (H3) Postoje razlike u obrazloženjima presuda (olakotne i otegotne okolnosti) pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora i rada za opće dobro. Pristupnik je za provjeru hipoteza proveo vlastito istraživanje temeljno na upitniku i to na "uzorku (N=303) ispitanika i to (N1=167) svih zatvorenika koji su izdržavali kratkotrajne kazne zatvora (u trajanju do šest mjeseci) u razdoblju od 01. siječnja 2017. godine do 31. prosinca 2019. godine u Zatvoru u Zagrebu i (N2=136) svih počinitelja kaznenih djela koji su u istom razdoblju izdržavali alternativnu sankciju (rad za opće dobro - do šest mjeseci) na području nadležnosti sudova koji su osuđenike upućivali u Probacijski ured Zagreb I te Probacijski ured Zagreb II. Ova kaznena tijela uzeta su kao ogledna jer njima gravitira najviše osuđenika u Republici Hrvatskoj s obzirom na mjesnu nadležnost sudova: Grad Zagreb, Zagrebačka županija i Krapinsko zagorska županija pa se u tom smislu može smatrati reprezentativnim za teritorij Republike Hrvatske" (str. 98-99). Istaknuta je napomena da u uzorku N1 nisu obuhvaćeni zatvorenici kojima je uz kaznu zatvora izrečena mjera psihijatrijskog liječenja, a osuđeni su na kaznu zatvora do šest mjeseci, jer se oni po nalogu suca izvršenja upućuju u Centar za dijagnostiku te kaznu (neovisno o duljini) izdržavaju u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu (str. 99). Rezultate provedenog istraživanja prikazuje u potpoglavlju (4.2.4.) u kojem se analiziraju dobiveni rezultati i donose zaključci koji se odnose na postavljene hipoteze i istraživačka pitanja, s obzirom na određene faktore koji su uzeti u obzir pri izricanju kratkotrajnih kazni zatvora, odnosno rada za opće dobro, primjerice kao socijalno-demografska i zdravstvena obilježja počinitelja (H1), zatim vrsta kaznenog djela i recidivizam (H2) te olakotne i otegotne okolnosti koje su navedene u obrazloženju presuda (H3). Pristupnik svoje zaključke o hipotezama iznosi u potpoglavlju 'Verifikacija hipoteza' (4.2.6.), a rezultate istraživanja analizira i interpretira u potpoglavlju 'Rasprava' (4.2.7.) u kojem iznosi i ograničenja istraživanja, nedostatke metoda, te navodi moguće pravce daljnjih istraživanja s ciljem dubljeg razumijevanja ovog pravnog instituta i tumačenja rezultata istraživanja i njihove praktične i teorijske relevantnosti. Zanimljivo pristupnik je zaključio da su sve navedene hipoteze provjerene i djelomično potvrđene. U radu se u ovom poglavlju prikazuju i penološka obilježja zatvorenika koji se nalaze na izdržavanju kratkotrajnih kazni zatvora. Analiziraju se relevantni podaci, rezultati istraživanja i donose se zaključci koji se odnose na penološke aspekte i karakteristike zatvorenika u kontekstu kratkotrajnih kazni zatvora. Provedena je i tzv. 'case study' analiza odnosno kvalitativna studija slučaja uspoređujući presude odnosno predmete koji su s obzirom na kazneno djelo, način počinjenja i karakteristike počinitelja vrlo slični. Usporedbom tih presuda razmatralo se koji su to faktori odlučni za sud da se u jednom slučaju odluči za kratkotrajnu kaznu zatvora, a u drugom za primjenu rada za opće dobro kao njegove alternative. Pristupnik je u radu nastojao pružiti pregled pravne prakse te uvid u nju kako bi se što bolje razmijeli različiti aspekti izricanja kazni.

U petom (5.) poglavlju odnosno 'Zaključku' doktorske disertacije sumirani su zaključci iz cijelog rada, izneseni su rezultati istraživanja glede navedenih hipoteza koje su djelomično potvrđene, istaknuti su uočeni problemi u postojećem sustavu odabira vrste i mjere kratkotrajnih kazni zatvora te njihovu izricanju kao i njihovu izvršavanju, slijedom čega pristupnik iznosi prijedloge de lege ferenda, da se:

a) po uzoru na neka inozemna iskustva, izradi vodič za sudove koji uključuje diferencijaciju kriterija za izricanje (kratkotrajnih) zatvorskih kazni i njezine zamjene nekom sankcijom u zajednici, kako bi objektivnije obrazložili iznimnost izricanja kratkotrajne kazne zatvora; b) odredi koji podaci o počinitelju sudovima moraju biti poznati kao relevantni (socijalno-demografska, zdravstvena, psihološka obilježja, procjene rizika i tretmanskih potreba) te od koje institucije ih trebaju pribaviti - uz rad za opće dobro, a i druge alternativne sankcije potrebno je češće izricati odgovarajuće posebne obveze i/ili sigurnosne mjere; c) zbog nelogičnosti u činjenici da se kratkotrajna kazna zatvora po sadašnjim propisima izvršava u zatvorima kao kaznenim tijelima zatvorenog tipa, a njezina zamjena izvršava u zajednici, potrebno je približiti uvjete izdržavanja za počinitelje; stoga bi svaki zatvor trebao imati barem poluotvoreni odjel ili bi zakonom trebalo omogućiti upućivanje na izdržavanje kratkotrajne kazne zatvora u poluotvorenim ili otvorenim kaznenim tijelima; d) zakonski regulira putne troškove osuđenika kojima je kratkotrajna kazna zatvora zamijenjena sankcijom u zajednici zbog udaljenosti od institucija u kojima ispunjavaju posebne obveze (kako su za zatvorenike regulirani kod dolaska i odlaska s izdržavanja zatvorske kazne); e) educira suce o postojećim programima tretmana u zatvoru i zajednici i njihovim stvarnim dometima (što pretpostavlja njihovu evaluaciju koja u Republici Hrvatskoj još ne postoji) kako bi lakše donijeli odluku u kontekstu iznimnosti izricanja kratkotrajne zatvorske kazne; f) u okolnostima stvarnog stanja rehabilitativnih mogućnosti razvija povjerenje sudaca u alternativne sankcije uz razumne argumente; dodatno je važno to činiti neprestano tijekom procesa kontinuiranog unapređivanja kvalitete rehabilitacijskih programa u zatvoru i zajednici (koje se samo po sebi) podrazumijeva, kako ne bi pribjegavali izricanju kazni zatvora duljih od šest mjeseci zbog teškoća u obrazlaganju iznimnosti izricanja kratkotrajne kazne zatvora; g) osigura jednaka dostupnost svih programa tretmana zatvorenicima i osuđenima kojima je izrečena zamjena kratkotrajne kazne zatvora te ju izdržavaju u zajednici; h) osigura kompletno popunjavanje dokumentacije (zbog nepotpunosti podataka o osuđenima kako u zatvorskom sustavu tako i u probaciji, a što proizlazi iz ovog istraživanja); neophodna je česta i sveobuhvatna edukacija službenika u smislu potrebe kvalitetnog unosa podataka, te njihova pravovremena izmjena, a zatim i kontrola unesenog što za sada ne postoji u dovoljnoj mjeri. Preporuka je dana jer su potpuni i valjani podaci iz dokumentacije podložni analizi i predstavljaju važne pokazatelji za procjenu kvalitete interveniranja u praksu.

Znanstveni doprinos doktorske disertacije i novo otkriće

Odabrana tema 'Kratkotrajne kazne zatvora u suvremenom hrvatskom kaznenom pravu' je vrlo zanimljiva i dobro odabrana, jer u hrvatskoj kaznenopravnoj teoriji i praksi ne postoje istraživanja na navedenu temu. Pristupnik se u radu ne zadržava na pukoj deskripciji i preporučavanju sadržaja postojećih rješenja već ih odvodi u vezu sa suvremenom hrvatskom kaznenopravnom teorijom i praksom, a osobito je vrijedan istraživački dio rada. Provedeno je hvalevrijedno istraživanje na 303 osuđenika odnosno 167 zatvorenika koji su izdržavali kratkotrajne kazne zatvora u zatvoru u Zagrebu (Remetinac) te 136 osuđenika kojima je izrečen rad za opće dobro u razdoblju 1.1.2017 do 31.12.2019. god. Obradena su trenutno najproblematičnija pitanja u pogledu odabira vrste i mjere sankcije, preciznije kratkotrajnih kazni zatvora među ostalim ukazujući i na problem u smislu nepostojanja decidiranih, preciznih i jasnih kriterija za odlučivanje o tome hoće li se u pojedinom slučaju izreći kazna kratkotrajnog zatvora ili primijeniti modifikacija kazne rad za opće dobro kao alternativna sankcija. Problematizirano je i pitanje ostvarenja svih vidova svrhe kažnjavanja kod kratkotrajnih kazni zatvora. Iako je istraživanje ponajprije bilo usmjereno za provjeru hipoteza, došlo se i do drugih zanimljivih utvrđenja, kao primjerice da sudovi za tzv. seksualne delikte uvijek izriču kratkotrajne kazne zatvora. Prema istraživanju je proizašlo da je za 13 kaznenih djela uvijek izrečena kratkotrajna kazna zatvora (razbojništvo, utaja, pronevjera, napad na službenu osobu, povreda dječjih prava, dovođenje u opasnost života i imovine opće opasnom radnjom, krivotvorenje novca, spolna zloporaba djeteta

mlađeg od 15 godina, protupravno oduzimanje slobode, iskoristavanje djece za pornografiju, ugrožavanje posebnih vrsta prometa, zločinačko udruženje, uništenje ili oštećenje javnih naprava; str. 166). Rad za opće dobro isključivo je izrečen kod sljedećih kaznenih djela: zlouporaba položaja i ovlasti, računalna prijevarena, ubijanje ili mučenje životinja, davanje lažnog iskaza, nepoštivanje sigurnosnih mjera, lančana igra, nedozvoljena uporaba osobnih podataka te omogućavanje i trošenja droga i stvari u sportu (str. 167). Relativno češće je izrečen zatvor nego rad za opće dobro je kod sljedećih kaznenih djela: teška krađa i teška krađa u pokušaju, prijevarena, zlouporaba povjerenja u gospodarskom poslovanju, neovlaštena proizvodnja i promet drogama, protupravna naplata, tjelesna ozljeda i teška tjelesna ozljeda, povreda dužnosti uzdržavanja, povreda vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga, izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu i kod teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti (str. 166, 167). Navedeno dobiva poseban značaj i s aspekta ujednačenosti sudske prakse. Iako iz provedenog istraživanja proizlazi da postoje određeni faktori koji utječu na sud da u sličnim slučajevima izrekne kratkotrajne kazne zatvora, odnosno rad za opće dobro, činjenica je da ne postoje definirani kriteriji za odlučivanje o tome, kao niti za odmjeraivanje trajanja (kratkotrajnih) kazni zatvora. Koristeći već gore spomenute znanstvene metode pristupnik provjerava i djelomično potvrđuje sve tri hipoteze (H1, H2, H3). Pristupnik u radu, slijedom analiziranih sadržaja i provedenog istraživanja, kako je već gore navedeno, nudi nova rješenja pa se cjelokupnim radom dobiva nova dimenzija i znanstveni doprinos u smislu novog otkrića. Potrebno je naglasiti da se radi o aktualnoj problematici koja dosada nije na sustavan i znanstven način obrađivana u hrvatskoj kaznenopravnoj bibliografiji, a koja je vrlo zanimljiva s mogućim dalekosežnim posljedicama za teoriju i praksu.

Mišljenje i prijedlog:

Povjerenstvo je mišljenja da je doktorska disertacija Ivice Luketića naslova „Kratkotrajne kazne zatvora u suvremenom hrvatskom kaznenom pravu“ izvorni znanstveni rad koji omogućuje pristupniku stjecanje akademskog stupnja doktora znanosti, pa Povjerenstvo predlaže Vijeću Pravnog fakulteta u Zagrebu da prihvati doktorsku disertaciju Ivice Luketića, da odredi povjerenstvo za obranu doktorske disertacije (istovjetnog sastava kao i povjerenstvo za ocjenu doktorske disertacije) te da predloži Sveučilištu u Zagrebu da Ivici Luketiću dodijeli akademski stupanj doktora znanosti iz područja društvenih znanosti, polje pravo.

	Titula, ime i prezime, ustanova, država:	Potpis:
Izabrano povjerenstvo za ocjenu doktorskog rada	1. (predsjednik Povjerenstva) izv. prof. dr. sc. Marta Dragičević Prtenjača	<i>M. Dragičević Prtenjača</i>
	2. prof. dr. sc. Elizabeta Ivičević Karas	<i>E. Ivičević Karas</i>
	3. prof. dr. sc. Velinka Grozdanić	<i>Grozđanić V.</i>
	4.	
	5.	
Sjednica nadležnog tijela i točka dnevnog reda u okviru koje je imenovano Povjerenstvo:	Vijeće PFZ od 24. svibnja točka 36.	

Napomena (po potrebi):